

LIEFDESLES

Relatiedrama in 31 scènes

door

NHUNG DAM

en

KOOS TERPSTRA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LIEFDESLES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteurs: **NHUNG DAM en KOOS TERPSTRA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2020 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MARCEL - psychiater

MADELEINE - huwelijkstherapeut, zijn vrouw

CHARLOTTE - cliënt van Marcel

BAS - cliënt van Madeleine

DECOR:

Vereniging is vrij om in te vullen hoe het decor er uit komt te zien.

Scène 1

(Marcel)

(We horen de eerste paar tonen van Fever, van Peggy Lee, een paar keer achter elkaar herhaald)

Pom pom pom – pompadom – pom pom pom.

(en weer opnieuw.

Marcel komt op.

Op de achtergrond wordt een foto geprojecteerd.

Marcel kijkt met ons naar de foto)

MARCEL: Dit is, denk ik, de leukste foto die er van me gemaakt is.
(het is een, inderdaad leuke foto, van hemzelf toen hij nog een jongetje was)

Dit jongetje wist nog nergens van.

Dit jongetje wist niet dat hij deze man zou worden.

Kun je aan een jongetje ... voor meisjes geldt het natuurlijk net zo hard ... zien hoe hij er later uit gaat zien.

(hij laat meer foto's zien en vertelt er wat over. Waar ze genomen zijn. Hoe oud hij was toen ze genomen werden)

Door foto's kun je iets van je leven vasthouden.

Maar wat hou je precies vast.

Kijk eens goed naar dit jongetje.

Wat zie je aan hem. Wat zie je aan mij?

Had dat jongetje toen kunnen denken dat hij jaren later psychiater zou worden.

Zou een moordenaar ooit kunnen zien dat hij later moordenaar zal worden?

Of een manager dat hij manager wordt in een middelgrote supermarkt in een provinciestad?

Of iets anders ergs.

Maar dit jongetje is psychiater geworden.

Dit jongetje had alles kunnen worden, maar hij is mij geworden. En ik ben daar tevreden mee. Leuk gastje toch.

(De foto's die we zien staan in chronologische volgorde, het jongetje op de foto wordt steeds ouder)

Wanneer komt het moment dat je kunt zien wie ik nu ben.
Met elke volgende foto ga ik steeds meer op hem lijken.
Ik denk wel dat ik bijzonder ben. Ik ben eerlijk en ik doe het goed.

Goed. Tot hier.
Want dat het goed gaat, daar zit niemand op te wachten.
Maar ik heb het goed gedaan, dat gaat niemand van me afnemen.
Kijk.

(Op de achtergrond een foto waar een vrouw op staat, samen met Marcel. Hij wijst er op)
Hier komt zij mijn leven binnen.

(Zijn vrouw Madeleine komt op)

Scène 2

(Madeleine en Marcel)

MARCEL: Ik ontmoette haar en alleen al omdat zij me geweldig vond, dacht ik dat alles klopte en dat dat genoeg was.
Ik werd een gelukkig mens.
Dit is mijn vrouw. Ik ga het verhaal vertellen ...

MADELEINE: We.

MARCEL: We gaan het verhaal vertellen ...

MADELEINE: We gaan het verhaal vertellen hoe we uit elkaar zijn gegaan. Hoe het fout is gelopen.

MARCEL: Dit is mijn vrouw. Madeleine. Ik heb haar ten huwelijk gevraagd in een bootje op het Grevelingenmeer. Op een lentedag, bladstil, de zomer lag klaar om te beginnen. Ik had 'r met een smoes in dat bootje meegenomen, ze verwachtte totaal niet wat er ging gebeuren.

MADELEINE: Nou ...

MARCEL: Ik vind 'r mooi, lief en verstandig. Ik ben in het bootje op mijn knieën gegaan en ik heb gezegd: Jij bent mijn droom, jij bent mijn toekomst, jij bent het leven in de dood.

(We horen muziek. Let's stay together van Al Green)

MARCEL: Als ik naar je kijk word ik gelukkig. Als je iets zegt wil ik luisteren. Ik kan werkelijk niet geloven dat jij iets in mij ziet en ik wil je nooit meer kwijt. Ik hou zo verschrikkelijk veel van je dat het pijn doet.

(Madeleine beweegt haar mond mee soms, praat soms mee, neemt soms over)

MARCEL: Je straalt, je maakt de wereld beter. Er is niets wat ik je niet zou toevertrouwen. Ik aanbid je en daarom ga ik nu op mijn knieën. Ik hoop dat je je leven met mij wilt delen. Ik wil je nooit meer kwijt.

Zo is het gegaan.

MADELEINE: Zo is het gegaan.

MARCEL: En 's avonds hebben we gegeten op een overdekt terras terwijl er een knallend onweer boven ons losbarstte. En dat is nu 7 jaar geleden. Jij was 23 en ik 42. En we wisten dat het goed was. En jij zei Ja.

MADELEINE: Ja.

MARCEL: En met hart en ziel.

MADELEINE: Ja. Ik twijfelde er geen seconde aan. Ik zal voor eeuwig bij je blijven.

(Marcel pakt een ander overhemd, doet degene die hij aanhad uit. Hangt die weg, trekt de ander aan. Hetzelfde met een broek. Let's stay together)

MARCEL: Dit is een liedje van Al Green.

Ik vond het zo mooi.

We hebben het gedraaid op ons huwelijk een paar maanden later.

MADELEINE: Was een groot feest. We hebben er echt wat bijzonders van gemaakt.

MARCEL: En opnieuw ben ik op mijn knieën voor je gegaan. Voor het oog van iedereen.

MADELEINE: We gaan het verhaal vertellen hoe we uit elkaar zijn gegaan. Wat er met ons is gebeurd.

(Marcel zingt een stukje van het lied mee. Met een zogenaamde microfoon in zijn hand, en op een gegeven moment als Elvis op zijn knieën. Madeleine vindt dat duidelijk heel erg leuk)

MARCEL: Laten we bij het begin beginnen, toen we nog van elkaar hielden.

(Op de achtergrond de tekst “het begin” in beeld.

Ze geven elkaar een kus)

MARCEL: Hoe was je nieuwe cliënt. Je had een nieuwe cliënt toch vandaag. Hoe was ie?

MADELEINE: Weet ik niet. Vreemd. Een beetje raar. Ik kreeg niet zo'n hoogte van 'm. Waarom hij überhaupt bij me kwam. Wat voor soort iemand.

(Op de achtergrond verschijnt een foto van Bas)

Scène 3

(Madeleine en Bas)

MADELEINE: Eerst maar even de feiten. Uw precieze naam.

BAS: Johannes Albert Bastiaan de Graaff. Met dubbel F.

MADELEINE: Burgerlijke staat.

BAS: Samenwonend.

MADELEINE: Met een man of een vrouw.

BAS: Geeft u me in het ene geval andere raad dan in het andere?

MADELEINE: Nee. Het zijn formaliteiten. Ik vraag het altijd, het kan ooit iets van belang zijn.

BAS: Formaliteiten.

MADELEINE: Nouja, ik vraag het gewoon altijd.

BAS: Omdat het ooit van belang kan zijn.

MADELEINE: Ja. Geboortedatum.

BAS: Die gegevens heeft u toch allemaal al.

MADELEINE: Ik controleer het. Dat ik de juiste persoon voor me heb.

(Hij geeft de datum)

BAS: U stelt me er niet mee op mijn gemak.

(Ze glimlacht naar hem)

MADELEINE: Loopt u het zelf anders maar even langs.

*(Ze geeft hem het formulier.
Hij kijkt er naar)*

MADELEINE: En als we ooit nog wat nodig hebben dan komen we het onderweg wel tegen.

PAUZE.

MADELEINE: Dus ...

En waarom bent u hier?

BAS: Ik ben kwaad

MADELEINE: Oké.

BAS: En ik ben gelukkig.

MADELEINE: Kwaad en gelukkig.

BAS: Ja.

MADELEINE: En wat is het probleem.

BAS: Ik ben heel erg kwaad.

En heel erg gelukkig.

MADELEINE: Helder.

BAS: Voor mij niet.

MADELEINE: En wat verwacht u van mij. Wat we hier gaan doen.

BAS: Misschien wat rust.

MADELEINE: Rust?

BAS: Misschien vinden we wat rust in mijn hoofd. Misschien kan ik hier de oplossing vinden.

MADELEINE: Wat voor werk doet u.

BAS: Vind ik moeilijk over te praten. Als ik zeg wat ik doe wordt dat al snel een item.

MADELEINE: Ik kan daar mee omgaan denk ik.

Maar als u niet wilt.

BAS: Ik doe het niet expres.

MADELEINE: En uw vrouw?

BAS: Vriendin.

MADELEINE: Bent u hier omdat zij dat aangeraden heeft.

BAS: Want?

MADELEINE: Ik vraag het alleen maar.

BAS: Komt dat vaak voor.

MADELEINE: Dat komt voor.

BAS: En levert dat dan wat op.

MADELEINE: Hoezo?

BAS: Nou, als dingen onder dwang gaan.

MADELEINE: Dat zou bij u niet werken?

BAS: Ik kan het me gewoon niet voorstellen.

MADELEINE: Zoiets kan ook uit liefde gezegd zijn.

PAUZE.

MADELEINE: Waarom zegt u niets.

BAS: Ik weet niet wat ik moet zeggen.

MADELEINE: Dit is gewoon een kennismakingsgesprek, ons eerste gesprek. We moeten ergens beginnen.

BAS: Ik heb het idee dat u een beeld van me zit te vormen.

MADELEINE: Doet u dat van mij?

PAUZE.

MADELEINE: Ik zal eerlijk zijn. Ja, ik probeer erachter te komen wie ik tegenover me heb.

U zult een reden hebben om hier te zijn. U zit hier niet voor niets.

BAS: Ik vind u een ongelofelijk mooie vrouw, weet u dat. Hoe bent u ooit in dit vak terecht gekomen.

MADELEINE: U bedoelt dat mooie vrouwen dit werk niet kunnen doen?

BAS: Nee, nee, nee, dat bedoel ik niet. Ik ... sorry ... dat is wat er in mijn hoofd naar boven kwam ...

MADELEINE: Is het uw gewoonte altijd zo direct te zijn?

BAS: Ik voel me misschien niet op mijn gemak.

Misschien reageer ik daardoor wat afwijkend.

MADELEINE: Ik weet niet of dat bestaat, afwijkend, goed of slecht.

Scène 3a

(Madeleine en Marcel)

MADELEINE: En dat ging de hele tijd zo door.

MARCEL: Ja.

Kwamen jullie er uit.

MADELEINE: We hebben het uur volgemaakt.

Hij heeft me een beetje aan zitten kijken, daar kwam het in feite op neer.

MARCEL: Gaat zich vanzelf wel wijzen. Geef hem een paar sessies.
Hij gaat of weg of hij gaat wel wat zeggen.
Val je op hem? Vind je hem aantrekkelijk?

MADELEINE: Wat is dat nou voor een vraag. Nee, natuurlijk niet.
Totaal niet. Ik vind hem enorm onaantrekkelijk. Ik denk ook niet dat
hij terug komt. En ik denk dat hij gestuurd is. Ik kreeg er weinig
hoogte van.

(Er verschijnt een foto van Charlotte op de achtergrond)

Scène 4

(Marcel en Charlotte)

(Charlotte komt op)

MARCEL: Welkom. Ga zitten.
Was het makkelijk te vinden.

(Ze laat hem haar telefoon zien)

MARCEL: De moderne techniek.

CHARLOTTE: En ik ben op tijd van huis gegaan.

MARCEL: Het is prettig buiten, hè.

CHARLOTTE: Zullen we beginnen.

MARCEL: Eh, ja, volgens mij zijn we begonnen.

CHARLOTTE: Dat doet me genoeg. Moet ik niet ergens gaan
liggen.

MARCEL: Misschien moeten we eerst aan elkaar gaan wennen.

CHARLOTTE: U gaat het meisje eerst in de watten leggen voordat u
haar het bed inpraat.

MARCEL: Nee.

CHARLOTTE: Oh.

MARCEL: Of begrijp ik iets niet.

CHARLOTTE: Ik weet niet wat u wel of niet begrijpt.

MARCEL: Zullen we eerst de formaliteiten doen.

CHARLOTTE: Ik dacht dat ik alles al ingevuld had.

MARCEL: Ja.

CHARLOTTE: Dus.

MARCEL: Het is niet erg om dit even dubbel te checken. Om elkaar
misschien gewoon even aan elkaar voor te stellen.

(Hij steekt zijn hand uit)

MARCEL: Marcel. Marcel de Vries.

Het werkt over het algemeen het beste als we elkaar bij de voornaam aanspreken en elkaar tutoyeren.

CHARLOTTE: Oké.

MARCEL: U bent Charlotte van de Hoghebeemdt.

CHARLOTTE: Charlot ja.

MARCEL: Welkom Charlot.

CHARLOTTE: Je lijkt op iemand die ik ken.

MARCEL: Een leuk iemand?

CHARLOTTE: Niet echt.

(Hij geeft haar een hand.)

(Ze geeft hem haar hand. Even een onwennig moment)

CHARLOTTE: Ik denk dat dit het begin is van een prachtige vriendschap.

MARCEL: Samenwerking. Vrienden zullen we waarschijnlijk niet worden.

CHARLOTTE: Het was een citaat. Een grapje. Louis, I think this is the beginning of a beautiful friendship. Casablanca. Film. 1942. Humphrey Bogart. Twee mannen die verdwijnen in de mist. Violen. Een vliegtuig vertrekt. Einde van de film.

(Marcel begrijpt het niet helemaal)

CHARLOTTE: Was een grapje.

Ik onthoud soms de bizarste feiten. En data. Noem een getal en ik weet er een feit bij. Noem eens een getal.

MARCEL: Nou, misschien moeten we.

CHARLOTTE: Louis, noem een getal.

MARCEL: Ik heet Marcel.

CHARLOTTE: Weet ik. Noem een getal.

MARCEL: Twaalf.

CHARLOTTE: Dat is geen goed getal, het mag best wel wat ingewikkelder. Twaalf inspireert niet.

MARCEL: Misschien moeten we ...

CHARLOTTE: Nee, noem nou een getal. Een jaartal. Laat maar. Laat ook maar. Nou, als wij vrienden moeten worden dan is dit niet de manier.

MARCEL: Zoals ik net al zei, het zou niet goed zijn als wij vrienden worden.

CHARLOTTE: Dat vind je leuk om te zeggen hè. Dat geeft je macht.

MARCEL: Nee, dat is een feit en algemeen bewezen.

CHARLOTTE: Een feit én algemeen bewezen?

MARCEL: Ja.

(Ze staat op)

CHARLOTTE: Weet je, misschien ben ik hier wel niet van gediend. Ik weet niet wat je denkt of denkt te bereiken. Vind je dit normaal? Zijn er veel vrouwen die op je vallen? Is dit jouw manier om indruk te maken. Jij zou absoluut zeer voorzichtig moeten zijn in de verhouding man-vrouw. Jij hebt hier de macht en het kan niet dat je daar misbruik van maakt. Dan heb je de verkeerde voor. Ik ben geen twaalf meer, ik heb mijn portie aan mannen wel gehad.

MARCEL: Nou, ik dacht niet ...

CHARLOTTE: Natuurlijk dacht je niet .. maar weet je dat je vanaf seconde 1 met een machtspelletje bezig bent. En weet dat ik daar alert op ben en daar niet van gediend bent.

MARCEL: Nou ik ...

(Ze gaat weer zitten)

CHARLOTTE: Je schrok hè.

MARCEL: Nou ...

CHARLOTTE: Ach, kom op, je schrok je kapot. Als je met me om wilt gaan zul je toch aan mijn gevoel voor humor moeten gaan wennen. Denk ik. Je keek niet blij kan ik je zeggen. Yes Louis, I think this is the beginning of a beautiful friendship.

MARCEL: Wie is Louis?

CHARLOTTE: Claude Rains. Een geweldige acteur. Tegen hem zegt Humprey dat zinnetje. Weet je dan helemaal niets. Casablanca ooit gezien. Hoe vaker je hem ziet, hoe beter hij wordt. Een film over verraad en grote liefde.

MARCEL: Ik geloof het wel.

CHARLOTTE: Nee, dat weet je of dat weet je niet. Je weet toch welke films je gezien hebt en welke niet. Anders kun je ze net zo goed niet gaan zien. Of ben je wat vergeetachtig. Als ik wat tegen je zeg, ga je dat dan vergeten? Ben je je patiënten vergeten? Hoe zit dat Louis?

MARCEL: Marcel.

CHARLOTTE: Is een grapje! Ik weet heus wel dat je Marcel heet.

Wat zeg ik nou net: ik onthou alles.

MARCEL: Ja, dat weet ik.

CHARLOTTE: Fijn.

Scène 4a

(Madeleine en Marcel)

MARCEL: Zullen we vanavond eens lekker uit eten gaan. Ter ere van onze 2 nieuwe cliënten. Zo doen wij dat. Vieren. Effe één seconde, effe één seconde ... Ogen dicht. Ogen dicht.

*(Hij klikt met zijn vingers.
We horen My Girl van The Temptations.)*

(Hij zingt het mee voor haar)

MARCEL: Ogen dicht. Ogen dicht.

(Hij kust haar)

TEKST IN BEELD:

MENSEN LIEGEN GEMIDDELD 1.65 KEER PER DAG.

Scène 5

(Madeleine en Bas)

MADELEINE: Ik had eerlijk gezegd niet gedacht dat je terug zou komen.

BAS: Want?

MADELEINE: Weet je vrouw dat je hier bent?

BAS: Vriendin.

MADELEINE: Weet je vriendin dat?

BAS: Wat heeft dat met mij te maken.

MADELEINE: Misschien vergis ik me ...

BAS: Maar ...

MADELEINE: Nouja, het lijkt wel of je hier niet voor jezelf zit. Noem het intuïtie.

BAS: Misschien moeten we aan elkaar wennen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto